

[Jørgen Estrup]

selve integreringen, fordi der måtte være nogle fraflytningsproblemer.

De tre øvrige dele af lovforslaget kan vi støtte. Det er rimeligt, at man nu på denne måde sikrer, at der kan ske en ekstra tildeling af individuel boligstøtte i de tilfælde, hvor huslejen også opkræves med tilbagevirkende kraft, men også, at man på tilsvarende måde kan komme til at tilbagebetale svarende til den leje, man får refunderet.

Bollmann (CD):

Forslaget indeholder en række ændringer af de nugældende regler om boligstøtte, som vi i CD finder rigtige og rimelige. Hovedforslaget – det har man lov til at kalde det – er et led i løsningen af pensionisternes samspilsproblemer, som vi tog hul på her i Tinget i forsommeren 1987 med vedtagelsen af socialministerens to forslag. Efter forslaget nedsættes aftrappingsprocenterne fra 15 og 25 pct. til 10 og 20 pct. Det er klart en økonomisk lettelse for langt de fleste pensionister.

Jeg synes også, at hr. Pelle Voigt skal være opmærksom på, at de fleste regneeksempler i hvert fald viser, at der er tale om uændrede eller forhøjede beløb i støtte. Det er da muligt, at man kan konstruere nogle helt enkelte tilfælde, hvor det kan give uheldige resultater, men det får vi så at se under udvalgsbehandlingen.

Det andet punkt, om flytninge, synes vi også er udmærket. Vi er meget positive over for det, fordi vi selvfølgelig erkender, at der endnu er behov for på adskillige fronter at hjælpe flytninge med deres boligproblemer.

Forslagene om regulering både med tilbagevirkende kraft for så vidt angår stigninger som følge af ejendomsskatter og regulering den anden vej synes vi også er helt i orden.

Jeg vil sige til boligministeren, at vi kan støtte lovforslaget, som det foreligger. Vi synes, det er rimeligt og fornuftigt. Vi havde heller ikke forventet andet fra ministeren.

Pia Kjærsgaard (FP):

Lov om individuel boligstøtte er ved at blive en af de traditionelle, indviklede love med så mange paragraffer, dispensationer og forbehold, at det er ved at være komplet uoverskueligt. Jeg bemærkede naturligvis, at ændringer har været på Folketingets program en del gange i de senere år, og det er altså fortsat ikke bedre.

Boligministerens udspil denne gang er en genfremsættelse, og som sådan er en del af lovforslaget blevet drøftet. Det er spørgsmålet om pensionisternes samspilsproblemer, som indgår i boligproblemerne. Disse problemers løsning deltager Fremskridtspartiet meget, meget gerne i. Det, vi er imod i dette forslag, er, at man har forsøgt – måske bevidst – at blande tingene sammen, så man skal tage stilling til forslaget som helhed.

Jeg vil understrege, at den første del vil vi medvirke til, men vi kan naturligvis ikke deltage i den anden del af boligministerens forslag, idet boligministeren har fundet det formålstjenligt også at medtage flytningens boligproblemer i forslaget, og det er en helt anden sag, som vi også skal tage stilling til.

Jeg må indrømme, at jeg ikke er særlig positivt stemt over for love, der specielt tager sigte på at give fremmede folkeslag fordele i boligspørgsmål. Vi har set det under den tidligere boligminister fra Venstre og ser det nu også fra Kristeligt Folkepartis boligminister. Tidligere var det forslag om at lade de fremmede stå forrest i boligkøen, også på kollegier. Denne gang skal der sørges for de ustyrlige familiesammenføringer, der er et resultat af de mærkelige love, et flertal herinde har vedtaget.

Boligministeren foreslår boligstøtte til bofællesskaber, der overvejende består af flytninge. Det vil altså sige, at danske bofællesskaber ikke får samme mulighed. Det mener jeg er diskrimination af groveste art. Der er også en ændring, hvorefter staten bliver forpligtet til at refundere kommunerne deres udgifter til individuel boligstøtte til udlændinge 6½ år efter, at der foreligger en opholdstilladelse.

Det er punkter, Fremskridtspartiet ikke vil kunne støtte. Dette forslag kræver en meget grundig udvalgsbehandling. Det kan vel ikke undgås, at tidsrammen for ændringen af procenterne er et spørgsmål, der også kan have interesse. Da det på dette område drejer sig om noget af interesse for danske pensionister, kunne vi godt tænke os en fremrykning af årstallene, så vi ikke skal regne 8 år frem. Når man har nået pensionsalderen, er det den korteste tid, der er tilbage, og så skal der reageres nu og ikke om 7–8 år. Derfor skal udvalgsarbejdet heller ikke trækkes ud, men der bliver naturligvis ting, som grundigt skal drøftes i udvalget vedrørende dette lovforslag.